171

FSOPUS
GRECUS
DAVENT
J . D B

G

26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

~~170~~
171
G 26
GW 3330
CA 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Daventrie. circa 1490.

¶ Facecie moralis Laurentij vallenſis. alias Eſopus grecus .ꝑ dominum Laurentiuꝫ trāſ latus Incipit feliciter

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Prologus fabellarum.

Laurẽtius vallenſis inſigni viro Arnol-
do fonelleda. Salutẽ. ꝓmiſerã nuꝑ me tibi Coturnices q̃s ip̃e vena-
tus eẽm miſſurũ. Eas capere vt hõ venãdi iſuet⁹ cũ nõ poſſẽ, ad ven-
tiões meã .i. ad lrãs me cõuerti. ⁊ forte ad manus veĩt libell⁹ grecus
ex p̃da nauali tres ⁊ trigita. Eſopi fabellas cõtinẽs. Has oẽs cũ la-
bore venatus ſum Mitto igitur ad te ſiue fabellas ſiue mauis cotur-
nices q̇bꝫ oblectare te poſſis ac ludere Etem ſi octauianũ Marcũq̃
Antoniũ orb trãꝝ p̃ncipes ludo coturnicũ delectatos accepim⁹ pro-
fecto tu vir lrãꝝ amãtiſſim⁹ lrãto hoc gñe ludẽdi delcãberis Et ſi qs
Octauiano ⁊ Antonio pugnacẽ aliquã haꝝ auiũ dono donaſſet iu-
cũdũ ill' rẽ gratãq̃ feciſſꝫ ego q̃ꝫ tibi iucũd⁹ grat⁹q̃ ero q̇ ples trigita
e⁹ gñis aues dono mitto pugnaces ⁊ victrices. Et ſi forte h̃ te magis
iuuat etiã pigues. Oblectãt em̃ hee fabelle ⁊ alũt Nec min⁹ fructus
hñt q̃ꝫ floris Sꝫ ne donũ ſuũ laudare iſolẽtis ſit finẽ faciã tu ſi cotur-
ices vas q̃ꝫ has fabellas malles reſcribe. Mittã nãq̃ nõ mõ cotur-
nices ſꝫ etiã perdices. Ex vrbe Cayeta kal'. Maij. M.cccc.xxxviij

De vulpe ⁊ capro

¶ Vulpes ⁊ caꝑ ſitibũdi i puteũ quẽdã dñderũt i q̄ cũ ꝑbibiſſet cir-
cũſpiciẽti capro reditũ. vulpes ait bono aĩo eſto caꝑ Excogitaui nan-
q̃ q̄ pacto vterq̃ reduces ſum⁹. Si q̇dẽ tu eriges terciũ ꝑmoribꝫ pe-
dibꝫ ad ꝑietẽ admotis cornuaq̃ adducto ad pect⁹ mẽto recliab. Et
ego ꝑ terga cornuaq̃ tua trãſiliẽs ⁊ extra puteũ euadẽs te iſtic poſtea
educã c⁹ ꝯſilio fidẽ hñti capro atq̃ vt illa dicebat obtꝑãti ipſa a pute-
o ꝓſiliit Ac dein ꝑ gaudio i margie putei geſtiebat exaltabatq̃ nihil
d hirco cure hñs Ceteꝝ cũ ab hirco vt fidifraga icuſaret r̃ndit Enĩue-
ro ſi tm̃ tibi eẽt ſenſ⁹ i mẽte q̃ꝫtũ ẽ ſetaꝝ i mẽto nõ ꝓ⁹ i puteũ deſcẽdiſ-
ſet q̃ꝫ de reditu exploratũ habuiſſes Hec fabula inuit viꝝ prudẽtem
dbere finẽ explorare añq̃ ad rẽ agẽdã veniat

¶ De vulpe ⁊ pardo.

¶ Vulpes ⁊ pardus de pulcritudine altercabãtur. ⁊ pardo ſuã ꝟſico-
lorẽ extollente vulpes ſuã cum nõ poſſꝫ ꝑponere inquit. At quanto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

ego ſpēſior ꝙ nō corpꝰ ſʒ aīaʒ ꝑſicolorē ſortita ſum. Hec fabu la innuit
pulchritudinem animi antecellere pulchritudinē corporis.

De catta ꝛ venere.

¶ Catta qdā deliciū cuiuſdā famoſi adoleſcētis. Dū ille vt in femi
nā mutaret. Venerē cōprecatus eſt. De miſerta cupiditati adoleſcen
tuli cōuertit beſtiā in ſpecioſā puellā. Cuiꝰ forma in ardeſcēs adoleſ
cētulꝰ adducit illā ſecū domū. Quibꝫ cōſidētibꝫ ī cubiculo venꝰ vo/
ens periculum facere nūquid illam cū corpore mutaſſet. Et mores
murē ī mediū dimiſit. At illa eorū qui aderāt ꝛ cubiculi nuptialis ī
memor e cubiculi cōſurgēs murē īſeqbat illā cōmedere cupiēs. Tūc
dea indignata iteꝝ ī ſuā reſtituit naturā Hec fabula innuit ſceleſtes
hoīes etiā ſi cōditionē ſtatūqꝫ mutent tamē mores neqꝗꝫ mutare

De agricola ꝛ filijs eius

¶ Agricola filos ſuos videns quotidie gladiantes neqꝫ in gratiam
reducere potis eſſet, iuſſit faſciculum virgarū ſibi afferri aderant au/
tem filij illic ſedentes ꝙ cū allate eēnt colligauit oēs in vnū faſciculū
iuſſitqꝫ ſingulos eoꝝ faſciculū capere atqꝫ cōfrigere. Illis ꝟo cōfrige
re nō valētibꝫ ſoluēs poſtea faſciculū tradidit ſingulas ꝟgas eis fran
gēdas atqꝫ illis ſtatim facileqꝫ frangētibꝫ. Ita qdē ꝛ vos o filioli me/
i ſi vnanimes inuicē perſtiteritis inexpugnabiles vos hoſtibus inuic
toſqꝫ prebebitis. Si minus vrā ipa emulatio atqꝫ ſeditio oportunā
vos predā inimicis faciet. Hec fabula innuit eqꝫ res humanas ca/
pere vel a cōcordia incrementa vel a diſcordia iacturam

De muliere ꝛ gallina

¶ Mulier qdā vidua habebat gallinā quotidie ſingl'a oua ponētē
Sperās autē mulier ꝑ ſingul' bina oua poſiturā plꝰ eſcarū tribuiſſet
opipare educabat. Gallia ꝟo pinguior effecta ne vnū qdē ouū āpliꝰ
acere poterat Hec fabula innuit ꝙ hoīes per luxum rerum ꝛ copiaꝫ
marceſſētes ab īſtituta induſtria r̄tardāt ¶ De duobus adoleſcentibꝫ
¶ Duo adoleſcentes obſonium a coquo coīter mercati ſunt Ceterū
cum coquus qbuſdā negocijs intēderet domeſticis vacaretqꝫ. Alter
adoleſcentum ꝑtem obſonij in alterius manus inijcit ac immiſit Cō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

uertēte aūt ſe coq̄ ⁊ partē carnis q̄ aberat reqrēte .qui carnē ſuſtule/
rat iurabat ſe non habere Qui vero habebat ſe nō ſuſtuliſſe .Quibꝰ
coquus intellecta adoleſcētum argutia inquit. Et ſi me latet tamen
eū quē iuraſtis nō latebit Hec fabula inuit ꝙ ſi hōies celauimꝰ deū
tamē nequaq̄ꝫ poterimꝰ q̄ ſolus oīs ꝑſpicit ⁊ oīa videt ¶De duobꝫ a
micis ⁊ vrſo. ¶Duobꝫ amicis vna iter faciētibꝫ fit vrſus obuiā q̄rū
vnꝰ ꝑterritꝰ ī arborē ſcādēs latuit. Altero cū ſe imparē vrſo fore ⁊ ſi
pugnare vellet ſuperatū iri ītelligeret ꝓcīdēs ſimulabat ſe mortuū
eſſe. Urſus vero adueniens et aures et occiput eius olefaciebat illo.
qui ſtratus iacebat vſq̄ꝫ quaq̄ꝫ continente reſpirationem. ita mortu
um eſſe credens. vrſus abijt aiunt eīm non ſeuire in cadauer. Mox
alter qui inter frondes arboris latuerat deſcendens interrogans a/
micum quid nā ad aurem vrſus eēt ſecum loquutꝰ. Cui amicus inq̄t
admonuit me ne poſt hac cum huiōi amicis iter faciam. Fabula hec
innuit deuitandos eos amicos q̄ periculoſo in tempore ab auxilio ꝑ
ſtando reuocant pedem

¶De arundine ⁊ olea

¶Diſceptabāt aliq̄n arundo ⁊ olea de cōſtātia de fortitudīe ⁊ de fir
mitate. Et olea quidem probra arūdini īgerebat vt fragili ⁊ ad om
nem ventum vacillanti. .Arundo autē obticebat nō lōgum tēpus
ſpectās. Nā cū ventus vehemēs ingruiſſet Arundo reflectabatur a
gitabatq̄ꝫ. Olea vero cōuiolētie vētoꝝ reluctari vult cōfracta ē Hec
fabula innuit eos q̄ fortioribꝫ ad tꝑs cedūt potiores eſſe his qui nō
cedunt.

¶De tubicine

¶Erat tubicē q̄dā q̄ in militia ſignū caneret is īterceptꝰ ab hoſtibꝫ
ad eos q̄ circūſiſtebāt ꝓclamat. Nolite me viri īnocētem īnocuū iſo
temq̄ꝫ ꝑimere. Nullū eīm vnq̄ꝫ occidi q̄ppe nihil aliud q̄ꝫ hāc bucci/
nam habeo Ad quē illi viciſſim cū clamore reſpōderūt. Tu ꝓ hoc
ipſo magis trucidaberis qđ cū ipſe dimicare nequeas ceteros potes
ad certamē īpellere. Fabula hec īnuit ꝙ preter ceteros peccāt q̄ ma/
los ⁊ importunos ꝓncipes ꝑſuadēt ad īique agēdū ¶De cane ⁊ laio
¶Canis q̄dam inſilijt ī macellū Lanio in aliq̄ re occupato Et arrep
to pecoris corde fugiebat. Ad quē lanīꝰ cōuerſus fugiētēq̄ꝫ aſpiciēs
iq̄t O caīs abi vbicūq̄ꝫ fueris te obſeruabo Nō eī mihi cor ſuſtuliſti
ſꝫ cor dediſti. Hec fabula īnuit iacturā frequēter eē hoībꝫ doctrinā

¶De egroto ⁊ medico.

¶Egrotꝰ quidã a medico iterrogatꝰ quo nã mõ ſe habuiſſet preterꝭ modũ reſpõdit i ſudorẽ ſe fuiſſe reſolutũ. Cui medicꝰ iſtð iqt bonũ ẽ. Altero ãt die iterrogatus quõ ſe haberet Rñdit algoribꝫ correptus diu vexatꝰ ſũ Et iſtð iqt medicꝰ bonũ ẽ. tercio cũ eodẽ mõ iterrogaret rñdit pro fluuio corporis debilitatꝰ ſum Jſtud iquit oĩa bonũ ẽ Poſtea ãt a familiari iterrogatꝰ Quõ habes o amice rñdit. Ego etiã atqꝫ etiã bñ habeo ſed morior Hec fabula inuit coarguẽdos aſſentatores

¶De aſino ⁊ lupo

Aſinꝰ calcato ligni aculeo claudicabat cõſpectoqꝫ lupo ait o lupe en preceutiatũ morior futurus eſca aut tua aut vulturũ aut coruorum Unũ mõ munꝰ a bſte flagito Educ priꝰ ex pede aculeũ vt moriar ſaltem. ſine cruciatu Tũc lupꝰ ſummis dẽtibꝫ aculeũ mordicꝰ deprehedens eduxit. Aſinꝰ ꝟo doloris oblitus ferratos calces in. faciẽ lupi ipegit fractiſqꝫ illiꝰ frõte naribus dẽtibꝫ aufugit. Lupo ſe ipm̃ accuſante ac merito ſibi id eueniſſe dicẽte ꝙ ꝗ didicerat eſſe lanius iumẽtorꝝ nunc eorꝝ volebat eẽ chyrurgicus. Hec fabula innuit ꝙ ꝗ. ſua artificia deſerunt trãſferentes ſe ad aliena ipſis nõ apta ⁊ inderiſum veniũt ⁊ indiſcrimẽ

¶De paſtore ⁊ mari

¶Paſtor i loco marino greges paſcebat ꝗ cũ videret mare trãquillũ inceſſit cupido nauigationẽ faciẽdi Jtaqꝫ venũdatis ouibꝫ emptiſqꝫ palmarꝝ ſarcinis nauigabat Aborta ãt vehemẽti tẽpeſtate ⁊ naui mergi periclitante oẽ põdꝰ nauis in mare eiecit: Uixqꝫ euaſit exonerata naui. Paucis poſt diebꝫ veniente quodã tpe. ⁊ trãquillitatẽ maris admirãte erat ei ſane trãquillũ.. Rñdẽs iquit palmas iterꝝ vult qꝫtũ itelligo ideoqꝫ imotũ ſeſe oñdit. Hec fabula inuit eruditiores effici hoĩes dãno atqꝫ periculo

¶De vulpe ⁊ leone

¶Uulpes nullũ ãtea leonẽ cõſpicata cũ illi aliqñ obuiaſſet Jta conpectũ eiꝰ expauit vt parꝝ abfuerit qn extigueret. Qð cũ poſtea iterum accidiſſet ad cõſpectũ qꝫ leonis exterrita. ſꝫ nõ ita vt ꝓus. Tercio cũ leonẽ eundẽ vidiſſet i ciuitate nõ mõ nõ exterrita. Sed cõfidẽter adiens ſecum collo quuta ẽ ⁊ cõfabulata. Hec fabula inuit ꝙ conſuetudo ⁊ cõuerſatio facit vt ꝗ maxia horribilia ⁊ formidoloſa ſunt

neq horrida neq formidoloſa videntur.

¶ De gallis ⁊ perdice

¶ Gallos quidã domi ſuo cũ haberet mercat⁹ ẽ ꝑdicẽ eamq; in ſocie tatẽ galloꝝ dedit vna cũ illis ſagınãdaꝫ. Eã vero ſtatim galli ꝑ ſe q̃ q; mordebãt abiebãtq; Perdix aũt apud ſe afflıctabat Exiſtimans vero talia ſibi a gallis iferri q; ſuũ eẽ ab illoꝝ gñe alienũ eẽt. Ubi ꝟo nõ multo poſt ⁊ illos iter epugnãtes mutuoꝫ ꝑcutiẽtes vidit recrea ta a merore inq̄t. Equidẽ poſt hãc ego nõ afflictabor ampl⁹ vidẽs e os etiã iter ſe dimicãtes Hec fabula inuit prudentẽ debere equo a̷ nio ferre cõtumelias ab alieigenis illatas q̃s videt ne domeſticorũ quidem iniurijs abſtinere

¶ De vulpe ⁊ capite quodam

¶ Uulpes aliq̃n in domũ citharedi igreſſa ad oĩa inſtrumẽta muſi ca õnemq; ſupellectilẽ ſcrutaretur repit e marmore caput lupinũ ſci enter fabreq; fcm̃. Qd cũ in manũ ſumpſiſſet inquit. o caput cum magno ſenſu fcm̃ nullũ ſenſum obtinẽs Hec fabula ad eos ſpectat q̃ corꝑis dignitatẽ habent ai induſtriã non habent.

¶ De carbonario ⁊ fullone

¶ Carbonari⁹ cõducta i domo habitãs inuitauit fullonẽ q̃ eo loci ꝑ xime veiſſet vt eiſdem i edib; vna habitarẽt. ad quẽ fullo. O homo non ẽ mihi iſtud fcm̃ cõducibile. Uereor eñ̄ ne quicq̇d ipſe candifi carem Jd oẽ tu carbonaria aſꝑgie fuſcares Fabula hec inuit nullum cũ flagitioſis. habẽdũ eẽ cõmertiũ

¶ De homine.

Uir quidã aliquã diu ꝑegrinat⁹ cũ iteꝝ domũ redijſſet cũ multa ar dua in diuerſis regionib; a ſe viriliter geſta iactabũd⁹ ꝑdicabat tum vero illud maxie qd rodi oẽs certamie ſaliẽdi ſupaſſꝫ eiuſq; rei rho dios qui affuerũt teſtes eẽ Ad quẽ vnus aſſiſtẽtium rñdens inquit. O homo ſi verũ ẽ qd loq̄ris quid tibi op⁹ eſt teſtibus Ecce rhodus ecce hic certamẽ ſaliendi. Hec fabula inuit quo vbi rerũ teſtimonia aſſunt nihil op⁹ eſt verbis

¶ Quidam facinoroſus delphos ſe cõtulit apollinẽ tenptaturus ha bensq; paſcerculũ ſub pallio quẽ pugno tenebat Accedẽſq; ad tripo das iterrogabat deũ dicens. Qd habeo in dextra viuit ne an mortu

um eſt. Prolaturus paſſerculū viuum ſi mortuū rñdiſſet. Rurſus prolaturus mortuum ſi viuum rñdiſſet. Occidiſſet em̄ ſtatim ſub pallio priuſq̄ ꝓferret At deus ſubdolam calliditatē hōis ītelligēs dixit O conſultor vtꝝ mauis facere penes te namq̄ arbitriū eſt facito ꝛ ſiue viuū ſiue mortuū qđ in manu habes ꝓferto Fabula hec innuit mentem diuinam nihil neq̄ latere neq̄ fallere

De piſcatore ꝛ ſmaride

Piſcator quidā demiſſus in mare retib⁹ detulit ſmaridem puſilli corporis que piſcatorē ſic obſecrabat. Noli me in preſentiaꝝ capere puſillam ꝛ minutā ſine abire ꝛ creſcere vt poſtea iam adulta cōmodo cum maiore potiaris. Cui piſcator Ego vero amens ſum ſi lucꝝ quod inter manus habeo licet exiguum pretermittam ſpe futuri boni quantumlibet magni. Hec fabula īnuit ſtolidum eſſe q̄ ꝓpter ſpē maioris rem ꝛ preſentem ꝛ certam licet paruā nō amplectitur.

De Aſino ꝛ equo

Uir quidā habebat equū ꝛ aſinū ī itinere faciēdo īquit aſinus eq̄ Si me ſaluū vis releua me partē oneris Equo illius ꝓbis non obſequēte aſinus ſub onere cadēs moritur. Tunc domin⁹ iumētorum ōnes quas portabat aſinus ſarcinas ſimulq̄ coriū quod a mortuo exuerat equo īponit Quo onere depreſſus equus cū clamore inquit Ue mihi iumētorum infeliciſſimo. Quid mihi miſero euenit. Naꝫ recuſans partē nūc totum onus porto ꝛ illius coriū. Hec fabula innuit maiores debere ī laborib⁹ participes eē minorib⁹ vt vterq̄ incolumes ſint

De homine ꝛ ſatyro

Uir quidam cum ſatyro amiciciam faciens interat qui cū edendi gratia ſedent Exorta celi tempeſtate vir manus ad os admouens anhelitu refocillabat quod ſatyrus interrogat quam obrem id faceret. Ille inquit calore oris algentes manus refocillo pauloq̄ p⁹ calidiore edulio allato Cum vir iterum manus ad os admouens calorem ſibi tenui inſpiratione refrigerauit Interrogat ſatyrus quamobrem et illud faciat Reſpondente autē viro vt refrigeraret eduliū Atq̄ ego iq̄t ſatyr⁹ Tecū p⁹ hac aīciciā nō exercebor Qu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

ex vno ore ⁊ callidū promis ⁊frigidum. Uale. Fablua innuit deuitā/ dū eius amiciciā eſſe. Cuius anceps vita eſt et non ſimplex ſermo

De agricola ⁊ canibus.

¶Agricula quidam hiberno ſidere in agro deprehenſus deficiētib⁹ cibarijs primum interfectis ouibus illarum carnibus veſcebatur. Moxqꝫ caprarum poſtremo operarijſqꝫ bobus interemptis aleba/ tur. Quod canes cū aīaduertiſſent inter ſe colloquuti ſunt dicentes At nos hinc faciamus fugam. Si enim operarijs bobus dominus non pepercit nec nobis quidem parcet. Hec fabula innuit fugien dos cauendoſqꝫ qui a familiaribus manus non abſtinent

De quodam admorſo

Admorſus quidam a cane circuibat ſingulos corrogans curatiōem nactuſqꝫ quendam eſt qui cognita mali qualitate inquit. Si tu qui dem o homo conualeſcere vis. cruſtam panis madefactam ī ſāguine vulneris porrige. Cani qui te momordit comedendam. Cui ille de ridenter inquit Ego me hercle ſi iſtud fecero dignus ſū ꝙ ab omnib⁹ hui⁹ vrbis canib⁹ ꝑmordear. Hec fabula innuit īpbos hoīes cum maxīe beneficia acceperint cū maxime ad maleficia aīari

De thimo et delphino

¶Thimus cū delphino īſequētē ꝑcipiti curſu fugeret Et iā capiēd⁹ eēt ī āfractum quēdā ſe ītorſit Delphin⁹ qꝫ ad alterā ſibi ſitez īpetu īpo alliſ⁹ ē Ad quē thin⁹ reſpiciēs eamqꝫ expirātē vidēs īqt Iā mihi mors non erit moleſta vidēti eū q̄ mihi cā mortis ē mecū morientē Fabula hec innuit ſeu īqt eq̄ aīo ferre hoīes calamitates cuz eis ꝑ q̄s ī calamitate ſunt ca lamitoſos aſpiciunt.

De aucupe

¶Auceps q̄dā ſūptis aucupatorijs retib⁹ ad venādūz ꝓceſſit viſcqꝫ palūbo in cacumīe arboris ſedētē cōpoſitaſqꝫ artificioſe arūdīes cuz reti Auē clāculū admouebat ſperās illā ſe venari poſſe | Qđ cū agit ī altū ītuēs iacētē viperā pedib⁹ ꝓſſit. Que ex aſꝑata dolore homīem momordit At ille iā deficiēs me miſerū īqt q̄ alteri venari volo ipſe captus pereo

¶De caſtore

¶Caſtor preter ceteros q̄drupedes ī aqua durare fertur ſuaqꝫ geīn ti/

talia ad artē medicā ſane vtilia eē Hic vbi vidit ſe ab īdagantibꝫ hoī
bꝫ captuꝫ iri nouit em̄ quāobrē indagēt ipſe ſibi genitalia pſcidit atꝫ
iſeqn̄tes ꝓiciēs hꝰ mō icolumis euadit. Hec fabula inuit hꝰ exēplo
prudētes ōbere ꝓ adipiſcēda Salute nullā rōeꝫ hr̄e fortunarum

¶ De vaticinatore

¶ Vaticinator qdā i foro ſedēs ſermocina-
batur cū ſibi qdā denūciat fores domus eiꝰ effractas eē. Oiaqꝫ dire-
pta q̄ in domo fuiſſet. Ad qđ nūciū vaticinator gemēs ꝓperāſqꝫ curſu
ſe domū recipiebat. Quē currētē intuēs qdā. O tu inqt q̄ aliena ne
gocia te diuinaturū ꝓmittis. Certe tua ipſa nō diuinaſti Fabula hec
i nuit vel ad eos ſpectat. Qui res ſuas nō rcē adminiſtrātes alienis q̄
nihil ad eos ꝑtinēt ꝓuidere ac ꝯſulere conāt

¶ De aucupe ⁊ merula

¶ Auceps tetenderet volucribus retia qđ. Eminus intuens merula
percūctabatur hoiem qđ ciregoeij ageret Ille reſpōdit ſe condere vr-
bē. Abijtqꝫ longiꝰ ⁊ cōdidit ſe. Merula ꝟo ꝟbis illiꝰ fidē habēs Ac
cedēs ad eſcā iuxta retia poſitā capta ē. Accurrēteqꝫ aucupe inqt: O
hō ſi tu qdē talē cōdis vrbē Paud multos inuenies incolas. Hec fa
bula inuit eo maxīo mō rē ꝑuatā ⁊ publicā deſtrui cū pſides ſeuitiā
exercent

¶ De viatore ⁊ ioue

¶ Viator longum ingreſſurus iter. Si qđ inueniſſet eiꝰ dimidiū io
ui ſe oblaturū promiſit Inuēta āt in ipſo itinere vaſa palmarū amig
dalorū plena comedit oēs palmulas amigdalaſqꝫ. Sꝫ harum nucle-
os illarū putamina ad arā quādā obtulit inquiens Juppiter habes
quod tibi vouerā Qđ em̄ inueni eius ⁊ interiora ⁊ exteriora tibi of-
fero Hec fabula inqt ſeu inuit auarū hoiēꝫ cupiditate pecunie etiam
dijs moliri fallacias

¶ De filio ⁊ matre

¶ Puer quidā in ſchola condiſcipuli furatus tabellam alphabetari
am attulit mri ſue. a qua non caſtigatus quotidie magis furabatur
Procedente āt tēpore maiora cepit furari Tādē a magiſtratu deprē
henſus ducebatur ad ſuppliciū Matre vero ſequēte ac vociferāte ro
gauit ſatellites vt paulisper cū ea ad aurē loqͥ permitterēt quibus ā
nuētibus ⁊ matre feſtinabūda aurē ad os filij admonente. Ille auri
culam maternam dētibus admorſam euulſit, Et cum mater ceteris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

q̄ increparet nõ mõ vt furẽ ſ; etiã vt ĩ parẽtẽ ſuã impiũ inq̇t Hec mi
hi vt ꝑderet extitit cauſa Si enĩ me ob tabellã alphabetariã caſtigaſ
ſet nequaq̄ ad vlteriora ꝓgreſſ⁹ ad ſuppliciũ nũc ducerer fabula hec
innuit q̄ q̇ inter initia peccãdi nõ cohercẽtur ad grauiora flagitia euadũt

De filio ꝛ patre

¶ Filiũ q̇dã ſenior habebat generoſi animi ꝛ venaticoꝝ canũ amatorẽ
Hũc ꝑ q̇etẽ viderat a leone trucidari Territ⁹ igitur ne forte ſõniũ hȝ
aliq̄n ſequeretur euẽtus extruxit domũ quãdã politiſſimã laquearĩ
b⁹ ac feneſtris ameniſſimã illucq̄ inducẽs filiũ illi cuſtos inherebat
depinxerat eñi ĩ ea domo ad oblectationẽ filij. Omne gen⁹ aĩaliũ in
q̇bus ꝛ leonẽ. Adoleſcẽs hec inſpiciẽs eo ãpli⁹ moleſtie contrahebat.
Quadã autẽ vice leoni ꝓpi⁹ ſtãs inquit. O truculẽtiſſima fera te
ꝓpter. ꝛ ꝓpter inane ſomniũ patris in hac domo aſſeruor velut in car
cere. Quid igitur faciam Et hec tibi dicens manum parieti incuſ
ſit oculum leoni eruere volens. Et in clauo qui illic latebat offendit
Qua ex ꝑcuſſione manus emarcuit ſuccreuitq̄ ſanies ac febris ſubſe
quuta ẽ breui adoleſcens eſt mortuus Ita leo adoleſcẽtem occidit ni
hil adiuuante patris ſophiſmate Hec fabula innuit que ventura ſũt
deuitare poſſe neminem

De caluo quodam

¶ Caluus quidam mentitos crines gerens dum equo vehebatur Ec
ce turbinis vent⁹ illos de capite ſuſtulit. riſ⁹ ſtatĩ magni p̄ſentib⁹ ex
citantur. Et ille mutuo riſu ad eos inquit. Quid mirum ſi crines
qui non erant a me receſſerint illi quoq̄ receſſerunt qui mecum fue
rant nati fabula hec innuit non debere nos merere ob omiſſas opes
Quod enim naſcentes a natura non accepimus non poteſt nobiſcũ
perpetuo manere.

**¶ Exeſt Eſopus grecus per laurenti
um vallam factus latinus**

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 26